

udenfor Havnen, og endvidere vil man, hvis man vil, være i Stand til at gjøre en Uddykning i den hvre Havn indtil 24 Fod, saa at man altsaa haade faar Moloen forlænget og fornøden Plads til endog meget store Skibe, som ville søge Tilflugt i Frederikshavns Havn. Det forekommer mig i høi Grad ønskeligt at gaa dertil, og naar man ønsker at gaa dertil nu, er det, fordi man nu skal til at forlænge den hvre Molo, og der derfor maa tages Bestemmelse derom, og fordi de Arbejdskontrakter, som for Tiden ere oprettede, kun gjælde indtil en vis Tid, saa at denne Foranstaltning snart maatte approberes. Endringsforslaget bethder ikke, at man absolut i dette Aar behøver til Udbetaling 205,000 Kr. mere, men det bethder, at i Stedet for at anvende 2,200,000 Kr. til Frederikshavns Havn, kan der anvendes 2,405,000 Kr., og paa den Maade, at man forlænger den hvre Molo og kommer ud paa dybt Vand og i det Hele gjør Anlægget til en bedre og sikkrere Tilflugtshavn, som med Tiden kan blive uddybet i det Omfang, som man har forudsat. Jeg tror, at man med denne forholdsvis ringe Beføstning kan hidføre en væsentlig Forbedring af Frederikshavns Havn, og derfor har jeg, skøndt det var saa sent, forelagt mit Endringsforslag for Udvalget, og har jo ogsaa opnaaet dets Tilslutning til Forslaget.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Ja, Bevillingen til Fiskeriselskaberne gives under Forudsætning af, at Selskaberne enten slutte sig sammen eller enes om en Samvirken paa dette Omraade (Indenrigsministeren: Saa ere vi enige!) Med Hensyn til Sælhundebevillingen er Udvalget enig med den høitærede Minister i den Anvisning, han har givet, og vedrørende Londoner-Udstillingen kan jeg kun sige, at denne Sag har slet ikke været forhandlet. Vi have ogsaa opfattet Forslaget som værende af rent formel Betydning. Men efter, hvad den høitærede Minister oplyser er det ganske vist noget Mere deri; Udvalget tiltræder ikke desto mindre Forslaget og giver den høitærede Minister Bemyndigelse til at handle i Sagen efter bedste Skjønnende, idet vi haabe, at den meget ærede Minister vil handle saa godt som muligt. Det sfer paa den høitærede Ministers Ansvar. Vedrørende Expropriationen tror jeg, at den høitærede Minister brugte et Udtryk, som maasse kan give Anledning til Misforstaaelse. Han sagde nemlig, at vi havde givet en almindelig Bemyndigelse til Expropriation. Det er egentlig ikke Udvalgets Mening. Meningen er at give et

almindeligt Løfte om Bemyndigelse til Expropriation i de enkelte Tilfælde, hvis den skulde vise sig nødvendig, men Udvalget er betænkelig ved at give en almindelig Expropriationslov, der saa skulde kunne anvendes i Fremtiden i alle kommende Tilfælde, uden at man først faae de paagjældende Tilfælde. Et saadant almindeligt Løfte vil være fuldkommen tilstrækkeligt for den høitærede Minister til at kunne iværksætte den Foranstaltning, som der er Tale om i Aar, idet, dersom der skulde være Udfigt til, at den kunde strande paa en Hindring, der fulgte af opstuede Fordringer fra Lodseernes Side, har jo den høitærede Minister Løftet om, at han kan faae en Expropriationslov til Anvendelse i dette Tilfælde. Men noget Andet vil det være, om man vedtog en Lov, der for alle Tider og for alle lignende Tilfælde gav Ministeren en almindelig Expropriationsbemyndigelse, altsaa med andre Ord, ubvidede den almindelige Expropriationsanordning af 1845. Det har Udvalget været betænkelig ved, fordi man ikke kunde overse de Konsekvenser, som en saadan videre Udvidelse af den gamle Anordning vilde føre med sig. Derimod er det ganske vist et almindeligt Løfte, at det, som Thinget vedtager, og som man bliver enig om, skal finde Sted, vil der ogsaa blive givet Expropriationsbemyndigelse til i Lovform, naar det er nødvendigt. Det vil praktisk have den samme Betydning, men naar den høitærede Minister sagde, at Udvalget havde tilfagt ham en almindelig Bemyndigelse, kan det give Anledning til en Misforstaaelse, som om man havde givet ham et Tilfagn om at gaa ind paa en saadan almindelig Lov; det er noget videre end Udvalget havde tænkt sig. Udvalget mener ikke, at der er Grund til i Lovform at give det et videre Udtryk i Lovform, end hvad der ligefrem følger af selve Forholdets Natur. En saadan almindelig Bemyndigelse vil, antager jeg, ogsaa være tilstrækkelig med Hensyn til Snekstærmen. Efter den Stilling som Udvalget har indtaget til denne Sag, og efter den Interesse, den høitærede Minister har vist, for at bøde paa det for Landboerne i høieste Grad uheldige Forhold, er det en Selvfølge, at man ogsaa paa dette Omraade vil imødekomme Ministeren ved Hjælp af den fornødne Lovhjemmel, saafremt det skulde vise sig nødvendigt at anvende Expropriationstvang. Jeg glemte at sige, at efter de Dplysninger, vi nu have modtaget af den høitærede Minister, vedrørende de polytekniske Skoler, tiltræder Udvalget Ministerens Endringsforslag med Hensyn til disse Skoler, saaledes at den